

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 104

van **STEPHANIE D'HOSE**

datum: 15 december 2020

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN, CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

Ondersteuning cultuursector - Giften en (bedrijfs)mecenaat

In de vergadering van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van 8 oktober 2020 stelde ik een vraag over giften en (bedrijfs)mecenaat voor de cultuursector.

Meer bepaald ging het daarbij niet over problemen bij het vinden van mogelijke mecenen en/of sponsors, maar wel om de middelen die culturele organisaties mislopen omdat zij geen fiscale attesten kunnen afleveren. Daartoe kan men een aanvraag indienen bij de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën. Eén van de erkenningsvoorwaarden is evenwel dat de aanvragende vereniging structurele werkingsubsidies moet ontvangen, voor haar werkzaamheden, van de staat of één van de gemeenschappen. Daardoor valt een grote groep organisaties uit de boot.

De minister ging ermee akkoord dat de erkenningsvoorwaarden voor sommige culturele organisaties problemen vormen om te kunnen genieten van giften. Hij zou het thema dan ook op een volgende interministeriële conferentie (IMC) agenderen zodat het met de bevoegde minister bekeken kan worden.

Het ging in de commissie eveneens over de stopzetting van het vormingstraject 'Het Atelier', en het vervolg dat eraan gegeven zou worden.

1. Bij de behandeling van de vraag om uitleg gaf de minister aan een meer gedragen en verantwoord systeem te willen bekomen.

Kan hij nader toelichten welke elementen onontbeerlijk zijn binnen een gedragen en verantwoord systeem?

2. Heeft de IMC al plaatsgevonden en welke afspraken werden in dat kader gemaakt?
3. Wat de opvolging van het vormingstraject 'Het Atelier' betreft, zou de minister eerstdaags de conclusies ontvangen van een bevraging die daarrond werd georganiseerd.

Heeft hij die conclusies inmiddels ontvangen? Zo ja, kan hij dan op basis daarvan toelichten hoe hij dat traject zal voortzetten?

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 15 december 2020

van **STEPHANIE D'HOSE**

1. Ik bedoelde daarmee dat ik samen met mijn federale collega zal bekijken of het mogelijk is om de erkenningsvoorwaarden voor structureel gesubsidieerde culturele organisaties te versoepelen.
2. De IMC heeft nog niet plaats gevonden. De volgende IMC zal begin februari plaats vinden. Ik zal dit topic dan agenderen.
3. Via een kortlopend kwalitatief onderzoek werden alle deelnemers individueel bevraagd.

De respondenten menen dat de omstandigheden danig veranderd zijn en zeggen letterlijk dat de cultuursector wakker geworden is in een andere wereld. Toch onderschrijven ze allemaal het belang van het onderwerp "aanvullende financiering" en willen ze hierin verdere stappen zetten. De respondenten geven aan geïnteresseerd te zijn in een vervolgtraject, maar niet zoals dat origineel werd geconcipieerd door Emolife. Jaar drie van het oorspronkelijke traject bouwde voort op de kennisopbouw in jaar twee toen samen met Emolife een intensief individueel traject werd uitgebouwd om in jaar drie het moment van de waarheid te bereiken en effectief friendraising binnen te halen.

De respondenten menen dat de omstandigheden danig gewijzigd zijn, dat zij zelf ook behoorlijk geëvolueerd zijn en dat bij velen de kennisopbouw voldoende verankerd is in de organisatie om het zelf op te kunnen nemen. Volgens de deelnemers is een doorstart voor Het Atelier een combinatie van volgende bouwstenen:

- Een aantal publieke masterclasses voor alle tien deelnemers aangevuld met de bevoorrechte getuigen en de deelnemers van jaar één. De masterclasses over de do's en don'ts in coronatijden zijn essentieel en moeten ook ruimte bieden voor peer-to-peer learning. Vooral dat aspect werd sterk gewaardeerd tijdens het Atelier nl. de uitwisseling van ervaring en vragen door zowel groot als klein.
- Een aantal uren privé consultancy op organisatieniveau van de tien deelnemers.
- Na afloop van het vervolgtraject een duurzame verankering van dit onderwerp in het aanbod van Cultuurloket.

Er is nog steeds een betalingsbereidheid voor jaar drie maar de resultaatverbintenis die was opgenomen in de overeenkomst tussen Emolife en de deelnemende organisaties werd meermaals vernoemd aangezien dit een cruciale katalysator was om het bestuursorgaan te overtuigen de investering in het traject te doen. Er was immers een garantie dat de inleg (die zo rond 15 à 17.000 euro per organisatie schommelde) sowieso terugverdiend zou worden. Door het faillissement bestaat die overeenkomst niet meer en is het uitgesloten dat een nieuwe aanbieder dat zal overnemen, laat staan overwegen. M.b.t. de resultaatverbintenis kunnen de deelnemende organisaties ingedeeld worden in vier groepen:

- Een groep die de resultaatverbintenis al heeft bereikt en die hun inleg hebben terugverdiend of die op het punt staan om dat te doen. Dat zijn vooral organisaties die door hun kernwerking sociale noden in coronatijden hebben opgevangen.
- Een groep die behoorlijk ver stond maar die door corona alle inspanningen in duigen ziet vallen en geen draagvlak meer vindt bij de bedrijven/mecenassen/banken met wie er een bijna deal was.
- Een groep die intern een dermate personeelsverloop heeft gekend dat een duurzame deelname aan het traject problematisch werd en voor wie de resultaatverbintenis door Emolife nooit zou overeind gebleven zijn wegens b.v. imagoschade in de pers.
- Een groep die nog niet zo ver stond maar waarbij de resultaatverbintenis wellicht in jaar drie zou gerealiseerd zijn zonder het faillissement van Emolife en zonder Covid-19.

Zoals hoger gemeld is er bij de meesten wel nog een betalingsbereidheid maar is er toch wel een kritische attitude ten opzichte van wat daar dan wel tegenover staat.

Door de abrupte standstill in de cultuursector is een vervolgtraject op korte termijn niet aan de orde. De meeste respondenten geven aan dat zij aan het overleven zijn en ze hebben niet de energie noch de mankracht om in een veranderd ecosysteem het onderwerp friendraising op te vangen.

In dat licht heb ik beslist om een doorstarttraject van Het Atelier op te zetten. Dat moet een combinatie zijn van een aantal contacturen op organisatieniveau van de tien deelnemers en een aantal masterclasses m.b.t. het thema in een gewijzigd ecosysteem. Daarvoor zal een aanbieder gezocht worden via een openbare aanbesteding. Gezien de huidige coronatoestand mikken we op een aanbesteding dit najaar en een opstart van het traject in het voorjaar van 2022.